

ban mindössze 14.7 milliárd korona folyt be. Következésképpen az új háborús államadósságnak mintegy fele része van konszolidálva, míg a különbözétként jelentkező 11.3 milliárd korona még függő kölcsön, amit a jegybanknak és egyéb hitelezőknek vissza kell fizetni főkéiben, ha a valutánkat rendezni és az elviselhetetlen drágaságot megszüntetni akarjuk. Ilyen rengeteg főketartozás visszafizetése azonban az államháztartás súlyos pénzügyi megrázkódtatásával járna, ennél fogva sürgősen mindent meg kell tennünk, hogy a 11.3 milliárd korona függő adósság konszolidált járadékossággá alakíttassék át. Ezt a pénzügyi operációt a hadikölcsön jegyzésével lehet legbiztosabban végrehajtani. Jóllehet a függő államadósság konszolidálása, valamint a bankjegyforgalom redukálása és így a valutarendezés, szoros kapcsolatban áll a hadikölcsönjegyzés sikerével, mégis nálunk a hadikölcsönjegyzést úgy tekintik csupán, mint egy hazafiassági aktust és legjobb esetben még azt a szempontot hozzák fel a hadikölcsönjegyzés mellett, hogy ez a járadék nagyobb kamatozást biztosít, mint más értékpapír. A németek már régen teltették magukat azon a fikción, hogy a hadikölcsönjegyzése hazafias kötelesség és nem is hivatkoznak odaát a nép áldozatkészségére, mert a német nép világosan látja, hogy a hadikölcsönjegyzés a bankjegyek értékének konserválása és az államháztartás egyensúlyának biztosítása szempontjából mulhatatlanul szükséges. Nem is kellett a német népet nagyhangu frázisokkal hadikölcsönjegyzésre bírni, megtették ők a kötelességüket józan belátásból és ennek köszönhetik a németek, hogy 100 milliárd márkát meghaladó államadósságuknak több mint 85 % konszolidált járadékadóssággá van már átalakítva s nincs olyan bankjegy-infláció az országban, mely a márka vásárló képességét érzékenyen csökkentené. A mi helyzetünk, sajnos, nem oly kedvező, mint a németeké, mert bankjegyforgalmunk máris meghaladja a 22 milliárd koronát. Igaz ugyan, hogy ebből a rengeteg adósságból 16 milliárd korona az osztrák kormányt terheli, míg a magyar kormánynak a jegybanknál vezetett adóssága 5 milliárd korona; ezt az 5 milliárd koronát azonban feltétlen és sürgősen vissza kell fizetnünk a

jegybanknak. De nem elég, ha mi azt követeljük a kormánytól, hogy a jegybanknak fizesse vissza a függő adósságát, hanem abba a helyzetbe kell hoznunk a kormányt, hogy ezt tényleg megtehesse. Ez az 5 milliárd korona bankjegy formájában kétségtelenül közkezen forog az országban és oly pénzbeséget idéz elő, hogy a pénzt ma már senki sem becsüli meg, más szóval a pénzbeség rontja a pénz vásárló képességét és valóban nincs arra semmi szükség, hogy a pénzt az emberek a bankok safe-jében vagy otthon a ládafiában rejtgezzék. Az 5 milliárd értékű bankjegyet be kell cserélni hadikölcsönre, még mielőtt a pénz értékcsökkenése katasztrofális méreteket öltene.

Azonban a pénzünk vásárló képességének helyreállítása szempontjából az is fontos, hogy Ausztria is hasonlóképp járjon el. Ugy tudjuk, hogy Ausztria államadóssága a háború alatt 57 milliárd koronával emelkedett, ebből az összegből az eddigi hét hadikölcsön révén mindössze 29 millió korona konszolidáltatott járadékadósságra, míg 16 milliárd korona mint függő adósság áll fenn a jegybanknál, 9 milliárd korona bankkonzorciumoknál és 3 milliárd korona külföldi adósságok formájában. A mi pénzünk belértékének növelése és a jegybank konszolidálása szempontjából nagyon fontos, hogy a jegybanknál fennálló 16 milliárd osztrák államadósság is ép úgy, mint a magyar kormány 5 milliárdot kitevő adóssága, a hadikölcsönök révén járadékadóssággá alakíttassék át.

Jegyezzünk tehát hadikölcsönt, amíg nem késő. Tartsuk szem előtt, hogy legalább öt milliárd koronának kell befolyjni, ha a jegybanknál levő függő államadósságunkat

NEU ERNŐ

bank- és váltóüzlete
Kiggyó-utca 5. szám.

a VIII. magyar HADIKÖLCÖN hivatalos aláírási helge.

rendezni akarjuk és ne kényszerítsük a kormányt arra, hogy a valutánkat radikális pénzügyi operációkkal rendezze, melyeknek zsibbasztó hatását gazdasági életünk egy egész emberöltőn át fájdalmasan érezné.

Gál Miksa.

Elégedetlenek a városi tisztviselők.

— Több állás betöltésére készülnek. —
Ötven százalékos fizetés- és 25 százalékos pótdadóemelések. —

(Saját tudósítónktól.) A közeli képviselőválasztással kapcsolatosan mindenképpen érdekes és figyelemreméltó dologról értesítenek bennünket. A városi tisztviselők ugyanis egészen bizonyosra veszik, hogy dr. Pálffy Józsefet megválasztják képviselőnek. Pálffy tudvalevőleg úgy tervezte, hogy még a választás előtt beadja nyugdíjaztatás iránti kérvényét, úgy hogy a júniusi közgyűlésnek módjában lett volna tárgyalni. Ettől a tervtől most elállott, amiben nem kis része van annak, hogy a nyugdíjazási kérelmét a tanács nem valamennyi tagja hajlandó támogatni. Ellene van például Bokor Pál polgármester-helyettes és Taschler Endre főjegyző. Támogatja a nyugdíjkerelmet Balogh Károly és Fodor Jenő tanácsos, de maga Somogyi Szilveszter polgármester is. A polgármester érdekesen indokolta meg állásfoglalását a következőkben:

— Pálffy József huszonnyolc évet szolgált a városnál. Van ez olyan hosszú idő, hogy ne lehessen fellette könnyen napirendre térni.

Dehát Pálffy legújabb elhatározása folytán nem aktuális a nyugdíjazási ügy. Mégis érdekes megemlíteni, hogy dr. Pálffy József képviselővé választásával és dr. Tóth Mihály tanácsnok nyugdíjazásával kapcsolatosan a kombinációk egész sora indult meg arról, hogy milyen személyi változások fognak a városházán elkövetkezni. A tanácsnoki állásra leginkább Rack Lipót tb. tanácsnokot és dr. Szakáll József rendőrkapitányt emlegetik. De akárki nyeri meg a többséget, bizonyos, hogy a tanácsnok-választás után az új állások egész sora ürül meg. Az árvaszéki elnöki állásra a kombinációk szerint csak a két ülnök: Ferenchez Béla és dr. Zámbo György pályázik. A megüresedő egyik ülnöki állásra az eddigi jelöltek dr. Borbola Jenő rendőrkapitány és Hegedűs Antal jegyző a katonai ügyosztályban. Amint látható, ezzel a két választással kapcsolatosan is egész sor tisztviselőre vár előrehaladás.

Amíg a választási — nem a képviselőválasztási, azok már itt vannak — mozgalmak így előrevetik árnyékukat, a városi tisztviselők zöme egyre hangosabban ad kifejezést elégedetlenségének. Sokan foglalkoznak azzal a tervvel, hogy eltávoznak a város szolgálatából. A városi tisztviselők elégedetlensége érthető. A drágaság még mindig vésszen emelkedik. Ezzel szemben nagyon csekély az a háborús pótlék, amit a városi tisztviselők kapnak. A fizetésemelés kérdésével dr. Dobay Gyula indítványa folytán most foglalkoznak.

A pénzügyi és szervező-bizottság szerdán délután ülést tart, amelyen a közlekedési adójavaslaton kívül foglalkozni fog azokkal a módoszatokkal, amelyek révén a városi tisztviselők anyagi helyzetének javítását végre dűlőre lehetne juttatni. A terv az, hogy a városi tisztviselők fizetését ötven százalékkal felemelelik, de miután erre a szükséges célra nincsen fedezet, a városi pótdadót kívánják 25 százalékkal felelelni, ami 600.000 korona többletjövedelmet jelentene. A pótdadóemelések azonban egyelőre sok ellensége van és ha a közgyűlésen nem kapna többséget, nem lenne, amiből megadják a tisztviselőknek a fizetésjavítást.

A helyzetnek ez a bizonytalansága is több tisztviselőt arra késztet, hogy a várostól való eltávozás gondolatával foglalkozzék. Azt mondják, magánégeknek sokkal többet keresnek. És a jövőjük ugyanugy biztosítva van, mint a városnál, a nyugdíjas, de a megélhetést nem biztosító állásban.

Montecunossi Ella (végszóra jön, lát és főz.)

Dicső tanács, eljöttem unberufen,
Karcsu a hangom oben is meg unten,
Nagy sikerem volt néhány toalettnben
De a dicsőség, mint füst tovalebben.
S lám, halló, halló, ez az ember itt
Mellőz, midőn a háza diszeit
Sorolja föl tiz ujján s engemet
Az Eszter gróffal együtt elfeled.
Nem élem ezt tal vagy ha tal is élem.
Nem itt, de egy szebb és jobb Ujvidéken!
(A. asztara ül és tovább énekel.)

Tizian Gábor (áhitattal és palettával:)

Maradj soká ily szende, szép gyerek,
De legalább is mig lefestelek! (Megteszi többször is.)

Carlo.

Térjünk dologra már, mi lesz, mi lesz?
A nép künn vár, hogy keesegét szerezzen!

Alma.

Tekintetes tanács, legyen kegyes
A következő beadványomat
A méltányosság mérlegébe dobni:
Alulírott kötelezem magam
Antonio bőréből azt a font húst,
Melyet a költő már megállapított
És a hatóság szintén makszimált,
Naponta a tekintetes bizottság
Kimért és tisztos husszékébe vinni.

Antonio tesvir (félreérti.)

Ó kegyelem, gondolj leányaimra!

Othello (mint fenn.)

De nemkülömben a birnámi erdőt.
Ha majd megindul, én fűtőanyagként
Behajdatom az Irie fátelpre!
Ugyancsak és jól makszimált helyáron
Egyszer vasárnap d. u. kimérem

A Bort és egyszer, üsse kő, a Cégért!
Balassanio.

Uj Dániel beszélt! Ó liliomfi!

König Petruchio:

Und was wird mit dem Bányász von Falun?

Alma (nagyot hall, németül:)

Megy, menni fog a Bánk bán s a Faun!

Jenő Dózse.

S Othello, a velenős szerecseny?

Alma.

Megfésülöm! Jágó jó szerepem!

Vagy Vízkereszt kell? Jó, amit akartok!

Bandi Gallo szenátor.

Igy hát urak, minden jó, hogyha vége

„Elsül és igaz, jó.“ Szent már a béke!

Balassanio.

Mint pacifista is helybenhagyom!

Többen a társulat tagjai közül:

Gyerünk, besetzt ház vár már ránk

Makón!

Alma (mint Kean, vagy lángész és szenvedély:)

Madarat lehet fogni ma velem,

Intim Imrét műsorra tüzetem! (Megteszi.)

(Görögütz, kellekek, tele ház. Vasgyáros, elő-

készületben Bullov, a székelek hóhéra, A

lovoodi árva, Ubryk Borbála, Szegény Árva

Laci.)

Dugonicsok kara:

És most hol szünek s szánk szebb öröm-

nek áldoz,

Gyerünk sietve nagy Bagics Rozálhoz!!

(Exeunt. A távolban fölzendül a Nyomd

meg a gombot, mire a Wagner függöny le-

fordul.)